

[Chr. Christensen]

Som så kraftigt understreget under denne debat ser det ud til, at indeværende års underskud på statsfinanserne, der på finansloven var budgetteret til omkring 21 mia kr., i stedet for kommer op på godt 27 mia kr.

Det er naturligt, at en sådan udvikling giver anledning til bekymring, men alligevel kunne man godt have ønsket sig, at de partier, der så energisk kritiserer den førte økonomiske politik, for hvilken kristeligt folkeparti har et medansvar, var gået noget dybere i deres analyse af situationen. Gør man det og spørger, hvorfor den forventede underskudsstigning er opstået, konstaterer man, at den har sine forklarlige årsager.

Af hensyn til det stigende underskud på betalingsbalancen har forbrugsbegrænsende foranstaltninger været nødvendige. Det er vist en af de få ting, der trods alt er ret bred enighed om. Bl.a. på import siden har stramningen virket helt efter hensigten, som det tydeligt ses af, at bilimporten er faldet med 42 pct. i forhold til sidste år; men hvad enten det drejer sig om biler, olie, benzin, spiritus, tobak eller andet, er det uundgåeligt, at forbrugsnedgangen får nogle afledede virkninger for statskassen, idet alle afgiftsindtægterne, det være sig moms, punktafgifter, told eller andet, er faldet i takt med forbruget.

Også indtægterne fra de direkte skatter er faldet til under det budgetterede. Som finansministeren nævnte i sin redegørelse, regnede man oprindeligt med en lønstigning på 11,5 pct., medens den som følge af forårets overenskomster er blevet holdt på 9,5 pct. Om end kristeligt folkeparti, som i mange år har virket for gennemførelse af en effektiv solidarisk indkomstpøolitik, kunne have ønsket sig en endnu mindre lønstigning, så konstaterer vi dog med tilfredshed, at der ved de nye lønftaler er vist et vist mål af tilbageholdenhed, men som sagt betyder det mindre kilde-skat i statskassen.

Nu kunne det gå an, at en del indtægter er blevet mindre end budgetteret, hvis det opve-jedes af en tilsvarende udgiftsnedgang. Men her er forholdet det uheldige, som vi ikke selv er herre over, at der tværtimod har været stigninger på udgiftssiden. Den fortsatte afmatning af konjunkturerne har resulteret i en større arbejdsløshed end forudsat, og ale-ne heri ligger en merudgift på over 1 mia kr. En anden ekstraudgift i milliardstørrelse lig-

ger i den stærkt påkrævede støtte til det be-trængte landbrugserhverv.

Kristeligt folkeparti ønsker ikke at baga-tellisere det meget store underskud på statens finanser, men det er vor opfattelse, at et un-derskud på baggrund af den samlede økono-miske situation ikke kan undgås. Af to onder må man vælge det mindste. Valget står imel-lem underskud på betalingsbalancen og un-derskud på statsbudgettet. Vil man modvirke det første, tvinges man til at dæmpe forbru-get og stimulere erhvervslivet til at øge pro-duktionen. Derfor må forliget af 5. maj 1980 ikke alene fastholdes, men udbygges yderli-gere, og jeg skal i det følgende gøre rede for nogle af de punkter, som vi mener at man i så henseende må lægge særlig vægt på.

Det siger vist sig selv, at noget af det vig-tigste må være en erhvervsvenlig økonomisk politik med henblik på at forøge konkurren-ceevnen og dermed få forbedret beskæftigel-ssituationen. For at hjælpe erhvervslivet må vi fremfor alt ikke belaste det med yderli-gere omkostningsforøgelser.

Inden for vort erhvervsliv er næppe nogen gren for tiden hårdere ramt end landbrugser-hvervet. De vanskeligheder, som igennem længere tid allerede har plaget landbruget, er på det seneste blevet yderligere forværret, bl.a. som følge af slagterikonflikten, den me-get høje dollarkurs og de utilstrækkelige pris-stigninger på en række landbrugsprodukter. På den baggrund ønsker kristeligt folkeparti bl.a. gennemført en lempelse af kapitalvin-dingsskatten med henblik på at lette genera-tionsskiftet. Men vi vil i øvrigt følge udvik-lingen omkring dette erhverv meget nøje i den kommende tid.

Af andre erhvervsfremmende foranstalt-ninger vil vi pege på planen om at ændre beskætningsreglerne for aktieavancer, hvilket må formodes at få en positiv indflydelse på investeringslysten i erhvervslivet. De nyligt foreslåede ændringer i reglerne om skat på fast ejendom indebærer også en fordel for erhvervslivet, idet fradragretten bevares for alle erhvervsejendomme.

En af de vanskeligheder, erhvervslivet for tiden i særlig grad må kæmpe med, er det meget høje renteniveau. Vi har ganske vist siden majforliget fået diskontoen nedsat fra 13 til 11 pct., men selv denne diskonto er en betydelig belastning for erhvervslivet. Det må ses på baggrund af, at man i 1979 hævdede